

بررسی ارزش تشخیصی قطرات اولیه ادرار در جداسازی اوره آپلاسما اوره آلتیکوم و مایکوپلاسما هومینیس در مجاری ادراری مردان و زنان مبتلا به اورتیریت های غیر گنو کوکی و اورتیریت های غیر اختصاصی

دکتر کیومرث قاضی سعیدی^{*}، شیده وطنی^۲، دکتر فرحد خات فاطمی نسب^۳، دکتر نازنین دهقان زاده^۴، مریم محمدی^۵

چکیده

مقدمه: اوره آپلاسما اوره آلتیکوم یکی از مهمترین عوامل اورتیریت غیر گنو کوکی (NGU) و اورتیریت غیر اختصاصی (NSU) در مردان می باشد. مایکوپلاسما هومینیس نیز در ایجاد NGU و NSU نقش دارد. هدف از انجام این مطالعه جداسازی مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم در بیماران مبتلا به اورتیریت غیر گنو کوکی و اورتیریت غیر اختصاصی با استفاده از نمونه قطرات اولیه ادرار در بیماران مرد که قادر ترشح مجرأ هستند و خانمهایی که دارای عالیم بالینی بوده اما از نظر کشت ترشح واژن منفی هستند، می باشد.

روش بررسی: این مطالعه از نوع توصیفی و به روش مقطعی است که بر روی نمونه قطرات اولیه ادرار ۱۵۰ بیمار (۲۱ زن و ۱۲۹ مرد) که با تشخیص پزشک جهت بررسی اورتیریتهای غیر گنو کوکی به بخش باکتری شناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران در مدت یکسال (۱۳۸۳-۸۴) مراجعاً کرده بودند، با استفاده از روش کشت بررسی شد.

نتایج: از ۱۵۰ نمونه قطرات اولیه ادرار کشت داده شده، ۴۹ نمونه (٪۳۲/۶) از نظر وجود ارگانیسم های مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم مثبت و ۱۰۱ نمونه (٪۶۷/۴) منفی شدند. از ۲۱ بیمار زن مورد بررسی نمونه ۵ زن از نظر وجود این ارگانیسم ها مثبت شدند (٪۲ نمونه مایکوپلاسما هومینیس، ۳ نمونه اوره آپلاسما اوره آلتیکوم). از ۱۲۹ بیمار مرد مورد بررسی ۴۴ نمونه از نظر وجود این ارگانیسم ها مثبت شدند (٪۱۷ نمونه مایکوپلاسما هومینیس، ۴ نمونه اوره آپلاسما اوره آلتیکوم، ۲۳ نمونه هر دو ارگانیسم). اوره آپلاسما اوره آلتیکوم از نمونه ۳۰ بیمار (٪۲۰) و مایکوپلاسما هومینیس از ۴۲ بیمار (٪۲۸) جدا شد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعه، در صورت عدم امکان گرفتن نمونه ترشحات مجرأ در مردان و یا منفی بودن نتایج کشت ترشحات واژن در زنان، علی رغم دارا بودن عالیم بالینی، می توان از نمونه قطرات اولیه ادرار برای تشخیص ارگانیسم های مایکوپلاسما و اوره آپلاسما در بیماران مبتلا به اورتیریت غیر گنو کوکی و اورتیریت غیر اختصاصی استفاده کرد.

واژه های کلیدی: مایکوپلاسما هومینیس، اوره آپلاسما اوره آلتیکوم، اورتیریت غیر گنو کوکی، اورتیریت غیر اختصاصی، قطرات اولیه ادرار

مقدمه

مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم عوامل بیماری زای دستگاه ادراری - تناسلی می باشند. اوره آپلاسما اوره آلتیکوم یکی از مهمترین عوامل اورتیریت غیر گنو کوکی (NGU) Non gonococcal Urethritis و اورتیریت (NSU) Non specific Urethritis غیر اختصاصی در مردان

۱- نویسنده مسئول: استاد گروه میکروب شناسی و ایمونولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گرگان
تلفن: ۰۹۱۲۰۲۹۱۳۹ - ۰۵۵۳۸۸۷۵ - ۰۷۱ - ۰۴۴۲۱۲۸۹ - ۰۷۱، همراه: ۰۹۱۲۰۲۹۱۳۹
Email: ghazisaidi@yahoo.com Kiumars

۲- کارشناس ارشد میکروب شناسی - گروه پاتوفیلولوژی، دانشکده پزشکی ایران
۳- استاد بار گروه ایمونولوژی دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی ایران
۴- دکتر داروساز - گروه پاتوفیلولوژی دانشکده بهداشت
۵- دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۳/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۱۰/۲۸

اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم عامل برخی از پیشامدهای اولیه اورتیت غیرگنوکوکی کلامیدیا منفی در مردان می باشد (احتمالاً ۱۵ تا ۲۵٪ این موارد)^(۷). مایکوپلاسماهومینیس نیز در ایجاد NGU نقش دارد.^(۴)

با توجه به نقش این ارگانیسم ها در ایجاد عفونتهای مختلف دستگاه ادراری - تناслی تشخیص این ارگانیسم ها مسأله بسیار مهمی است. به منظور دسترسی به تشخیص مناسب استفاده از روش مناسب تشخیص و نمونه مناسب ضروری است. برای جدا کردن مایکوپلاسما و اوره آپلاسما از دستگاه ادراری - تناслی مردان معمولاً از خراش پیشابراه و سوآبهای پیشابراه استفاده می شود اما معمولاً استفاده از این روشهای گروهی از بیماران را دچار ناراحتی و اضطراب می کند^(۸). در انگلستان Csonka و همکارانش میزان جداسازی این ارگانیسمها را با استفاده از سوآبهای پیشابراه و نمونه های ادرار مقایسه کرده و دریافتند که هر دو نمونه برای این منظور مفید می باشند^(۹). در مطالعه Gregory و همکارش در آمریکا برای جدا کردن مایکوپلاسما از دستگاه ادراری - تناслی مردان مراجعه کننده به کلینیک بیماریهای منتقله از طریق تماس جنسی، نمونه ادرار با نمونه سوآب پیشابراه مقایسه شد و تفاوت معنی داری میان ارگانیسم های جدا شده از دو نمونه وجود نداشت^(۸). اگر مشخص شود که برای جداسازی مایکوپلاسما و اوره آپلاسما از دستگاه ادراری - تناслی بیماران می توان از نمونه های قطرات اولیه ادرار استفاده کرد، این نمونه می تواند به عنوان نمونه مناسب و با استفاده از روش نمونه گیری آسان برای بررسی مایکوپلاسما و اوره آپلاسما در بیماران مرد مبتلا به اورتیت غیرگنوکوکی و اورتیت غیراختصاصی که فاقد ترشح مجراء هستند و برای خانمهای مبتلا که دارای عالیم بالینی بوده اما کشت ترشح واژن آنها منفی است، به کار می رود. هدف از انجام این مطالعه جداسازی مایکوپلاسماهومینیس و اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم در بیماران مبتلا به اورتیت غیرگنوکوکی و اورتیت غیر اختصاصی با استفاده از نمونه قطرات اولیه ادرار در بیماران مرد که فاقد ترشح مجراء هستند و خانمهایی که دارای عالیم بالینی بوده اما از نظر کشت ترشح واژن منفی هستند، بود.

است. این ارگانیسم همچنین در ارتباط با اپیدیدیمیت، پروستاتیت، آرتیت اکتسابی از طریق تماس جنسی (سندرم رایتر) و ناباروری می باشد.

انتقال اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم به جنین و یا نوزاد تازه به دنیا آمده ممکن است سبب ایجاد زایمان زودرس، سقط جنین خود به خودی، پنومونی نوزادی و عفونتهای سیستم عصبی مرکزی گردد^(۱۰).

مایکوپلاسماهومینیس را می توان از دستگاه ادراری - تناслی حدود ۳۵٪ مردان و زنان بدون علامت جدا کرد اما ثابت شده که این ارگانیسم ها در ایجاد واژینوز باکتریایی، بیماری التهابی لگن، سپتی سمی پس از زایمان، سقط جنین خود به خودی، آندومتریت، پیلونفریت و اورتیت نقش دارند^(۱۱).

عفونت اورتیت اغلب از طریق تماس جنسی منتقل شده و براساس وجود یا عدم وجود نایسیریا گنوره به دو گروه اورتیت گنوکوکی و غیرگنوکوکی (NGU) تقسیم می شود. در NGU عفونت به کلامیدیا تراکوماتیس یا به سایر ارگانیسم های بیماری زا از جمله مایکوپلاسماها و اوره آپلاسماها در بیماران کلامیدیا منفی نسبت داده می شود^(۵). حدود ۴۰٪ از مردان که پیشامد اولیه اورتیت غیرگنوکوکی را تجربه می کنند به وسیله کلامیدیا تراکوماتیس آلوده شده اند.

در بسیاری از موارد اورتیت غیرگنوکوکی کلامیدیا منفی (کشت و سرولوژی منفی) ممکن است اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم عامل بیماری باشد که با توجه به موارد زیر این نتیجه برآورد می شود:

۱- حضور تعداد بیشتر ارگانیسم های اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم در موارد کلامیدیا منفی نسبت به موارد کلامیدیا مثبت.

۲- ایجاد اورتیت در داوطلبین انسانی و پریماتهای غیرانسانی از طریق تلچیح داخل پیشابرایی (Intral Urethral) ایزوله های بالینی اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم.

پاسخ متفاوت نسبت به درمان با سولفیسوکسازول (در یک مطالعه، همه بیماران مبتلا به اورتیت غیرگنوکوکی اوره آپلاسما منفی کلامیدیا مثبت به درمان پاسخ دادند اما از بیماران اوره آپلاسما مثبت کلامیدیا منفی فقط ۱۴ نفر از ۳۰ نفر به درمان پاسخ دادند)^(۶).

۳- کلامیدیا تراکوماتیس برخلاف اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم به سولفانامیدها حساس هستند. چنین مدارکی پیشنهاد می کند که

درشت نمایی $\times 10$ میکروسکوپ نوری ولوپ مورد بررسی قرار می گرفت. برای جداسازی مایکوپلاسما هومینیس به همین ترتیب عمل کرده اما نمونه به محیط آرژنین مایع (آرژنین به صورت پودر و ساخت MERCK که 10% تهیه می شود) تلقیح می شد و در انکوباتور $37^\circ C$ به مدت ۷ روز نگهداری می گردید در صورتی که رنگ صورتی مایل به ارغوانی بدون کدورت مشاهده می گردید. نتیجه از نظر وجود مایکوپلاسما هومینیس مثبت بوده $1ml / ۰.۱$ از محیط مایع به محیط جامد آرژنین دار متنقل و یک هفته در انکوباتور نگهداری می شد^(۱۰).

نتایج

۱۵۰ نمونه قطرات اولیه ادرار (نمونه ۲۱ زن و ۱۲۹ مرد) کشت داده شدند، ۴۹ نمونه ($۳۲/۶\%$) از نظر وجود ارگانیسم های مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم مثبت و ۱۰۱ نمونه ($۶۷/۴\%$) منفی شدند. از میان نمونه های کشت مثبت بررسی شده، ۵ مورد زن ($۱۰/۲\%$) و ۴۴ مورد ($۸۹/۸\%$) مربوط به نمونه مردان بود. (جدول ۱). همچنین ارگانیسم های جدا شده از نمونه های مثبت شامل ۱۹ مورد ($۳۸/۷\%$) مایکوپلاسما هومینیس، ۷ مورد ($۱۴/۳\%$) اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم، ۲۳ مورد (۴۷%) اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم و مایکوپلاسما هومینیس بود (جدول ۲).

در بررسی ۵ زن با نتایج مثبت کشت (از ۳ نمونه اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم و از ۲ نمونه مایکوپلاسما هومینیس) جدا شد. در مورد نمونه ۴۴ بیمار مرد با نتایج مثبت کشت (از ۱۷ نمونه مایکوپلاسما هومینیس، از ۴ نمونه اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم و از ۲۳ نمونه هر دو ارگانیسم جدا شد). فراوانی نمونه های مثبت بر حسب جنس و نوع باکتری جدا شده به تفکیک در جدول ۳ ذکر شده است. اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم از نمونه ۳۰ بیمار (۲۰%) جدا شد. [۲۳] نمونه دارای عفونت توأم مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم [۲۴] و مایکوپلاسما هومینیس از ۴۲ نمونه (۲۸%) جدا شد.

روش بررسی

این مطالعه از نوع توصیفی و به روش مقطعی است که بر روی ۱۵۰ بیمار (۲۱ زن و ۱۲۹ مرد) که با تشخیص و درخواست پزشک جهت بررسی مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم و با عالیم بالینی اورتیتهای غیرگنوکوکی و غیراختصاصی به بخش باکتری شناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران در مدت یکسال (۱۳۸۳-۸۴) مراجعه کرده بودند انجام گرفته است در صورت نداشتن ترشح مجرما در مردان و در زنان در صورت منفی شدن نتیجه کشت ترشح واژن از نظر وجود ارگانیسم های مایکوپلاسما و اوره آپلاسمما، نمونه قطرات اولیه ادرار گرفته شد. ۱۰ قطره اول ادرار در ظرف استریل جمع آوری شده و پس از سانتریفوژ، رسوب به محیط ترانسپورت (BIOMARK PPLLO Broth) متنقل شد.

کشت مایکوپلاسما: به منظور جداسازی اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم، $1ml$ از محیط ترانسپورت PPLLO را از فیلتر $۰/۴۵$ میکرون عبور داده و به محیط مایع اوره (اوره به صورت پودر و ساخت MERCK که 10% تهیه می شود) که در شیشه های در پیچ دار را در پیچ دار تقسیم شده بود اضافه کردیم. شیشه های در پیچ دار را در حرارت $37^\circ C$ در Candle Jar قرار داده و هر روز لوله ها را به لحاظ تغییر رنگ و ایجاد رنگ صورتی مایل به ارغوانی بدون وجود کدورت مورد بررسی قرار دادیم. برای اوره آپلاسمما اوره آلتیکوم در طی حداکثر ۳ روز اگر تغییر رنگی در محیط ایجاد می شد نمونه مثبت در نظر گرفته شده و پاساز آنها به محیط های کشت تازه صورت می گرفت. $۰.۱ml$ از این محیط توسط سرنگ استریل به محیط جامد اوره متنقل شده سپس پلیت ها در Candle Jar و در انکوباتور $37^\circ C$ قرار می گرفت. پس از ۴۸ تا ۷۲ ساعت بررسی شد و در صورت عدم رشد تا یک هفته نگهداری شده و در صورت رشد، کلندی های کوچک بر سطح آگار با

جدول ۱. توزیع فراوانی مطلق و نسبی نمونه های مورد بررسی جنس

مرد	تعداد	درصد	جمع کل			زن	تعداد	درصد	نتایج کشت	جنس
			مرد	زن	مجموع					
۱۰۰	۴۹	$89/8$	۴۴	۱۰/۲	۵	۱۰۰	۱۰/۲	۵	مثبت	
۱۰۰	۱۰۱	$84/2$	۸۵	۱۵/۸	۱۶	۱۰۱	۱۵/۸	۱۶	منفی	
۱۰۰	۱۵۰	۸۶	۱۲۹	۱۴	۲۱	۱۵۰	۱۴	۲۱	جمع	

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی نمونه های مثبت بر حسب نوع باکتری جدا شده.

نتیجه کشت	تعداد	درصد
مايكوپلاسما هومینیس	۱۹	۳۸/۷
اوره پلاسما اوره آلتیکوم	۷	۱۴/۳
مايكوپلاسماهومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم	۲۳	۴۷
جمع	۴۹	۱۰۰

جدول ۳: توزیع فراوانی مطلق و نسبی نمونه های مثبت بر حسب جنس و نوع باکتری جدا شده

نوع باکتری جدا شده	جنس					
	ذن	مرد	مجموع	ذن	مرد	مجموع
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
۱۰۰	۱۹	۸۹/۵	۱۷	۱۰/۵	۲	مايكوپلاسما هومینیس
۱۰۰	۷	۵۷/۱	۴	۴۲/۹	۳	اوره آپلاسما اوره آلتیکوم
۱۰۰						مايكوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما
۱۰۰	۲۳	۱۰۰	۲۲	۰	۰	اوره آلتیکوم
۴۹	۸۹/۸	۴۴	۱۰/۲	۵		جمع

بحث

اوره آپلاسما اوره آلتیکوم+مايكوپلاسماهومینیس+کلامیدیاتراکوماتیس). کلامیدیا تراکوماتیس از ۱۲ بیمار جدا شد. در ۸ نمونه فقط کلامیدیا تراکوماتیس وجود داشت و ۴ نمونه دارای مخلوط ارگانیسم ها شامل (۳ نمونه اوره آپلاسما اوره آلتیکوم+کلامیدیاتراکوماتیس، ۱ نمونه اوره آپلاسما اوره آلتیکوم+مايكوپلاسماهومینیس+کلامیدیاتراکوماتیس) بودند^(۱۲).

در مطالعه ای که توسط Yil و همکارانش در سال ۱۹۹۹ در کشور چین به منظور مطالعه اتوولوژی اورتیریت غیرگنوکوکی انجام شد ۱۱۵۷ نمونه دستگاه ادراری - تناسلی با استفاده از تکنیک کشت و ایمونوفلورسانس (برای بررسی کلامیدیاتراکوماتیس) بررسی شدند. میزان جداسازی کلامیدیاتراکوماتیس، اوره آپلاسما اوره آلتیکوم، مايكوپلاسما هومینیس، کاندیدا و استافیلوکوک اورئوس به ترتیب ٪۲۷/۸، ٪۳۵/۵، ٪۲۶/۶، ٪۱۱/۵ و ٪۲۳٪ بوده میزان عفونت مخلوط به وسیله حداقل ۲ پاتوژن ٪۱۹/۸ بود^(۱۳).

در مطالعه ای که توسط دکتر سالاری و همکارانش در سال ۲۰۰۱-۲۰۰۰ در ایران انجام شده شیوع اوره آپلاسما اوره آلتیکوم و گونه های مايكوپلاسما در مردان مبتلا به اورتیریت های غیرگنوکوکی بررسی شد. در این مطالعه نمونه های سوآب های پیشابراه ۱۲۵ بیمار مرد (case) و ۱۲۵ مرد به عنوان گروه کنترل با استفاده از تکنیک کشت بررسی شده و میزان جداسازی

مايكوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم ارگانیسم های کامنسال دستگاه ادراری - تناسلی به شمار می روند اما نقش آنها در ایجاد برخی از عفونتهای دستگاه ادراری - تناسلی ثابت شده است^(۱۱).

اوره آپلاسما اوره آلتیکوم یکی از عوامل اصلی اورتیریت غیرگنوکوکی می باشد. مايكوپلاسما هومینیس نیز ممکن است در ایجاد این بیماری نقش داشته باشد. در این مطالعه ۴۹ نفر (٪۳۲/۶) از بیماران مبتلا به NGU و NSU از نظر وجود مايكوپلاسماهومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم مثبت شدند. نتایج مشابهی در مطالعات انجام شده توسط سایر محققین به دست آمد.

Kilic و همکارانش در سال ۲۰۰۴ در کشور ترکیه مطالعه ای برای بررسی وقوع کلامیدیاتراکوماتیس، مايكوپلاسماهومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکوم در NGU و تعیین مقاومت آنتی بیوتیکی انجام دادند. در این مطالعه سوآب های پیشابراه و سوآب های واژینال از ناحیه اندوسرویکس به دست آمده از ۵۰ بیمار بررسی شدند. اوره آپلاسما اوره آلتیکوم از ۲۴ بیمار جدا شد. از ۱۳ نمونه فقط اوره آپلاسما اوره آلتیکوم جدا شد و از بقیه نمونه ها مخلوط ارگانیسم ها شامل (۷ نمونه اوره آپلاسما اوره آلتیکوم+مايكوپلاسماهومینیس، ۱۳ نمونه اوره آپلاسما اوره آلتیکوم+کلامیدیاتراکوماتیس و ۱ نمونه

Gregory و Cundy در آمریکا تحقیقی را برروی یک گروه ۵۰ نفری از مردان مراجعه کننده به کلینیک بیماری های متغیر از طریق تماس جنسی انجام دادند. هدف از این مطالعه مقایسه میزان جداسازی مایکوپلاسما از دو نوع نمونه بالینی - سوآب پیشابرای و نمونه ادرار- با استفاده از تکنیک کشت، بود. نتیجه این مطالعه در جدول زیر ذکر شده است :

نمونه	مایکوپلاسما هومینیس	اوره آپلاسما	اوره آلیتیکوم	مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم	تعداد کل ارگانیسمها جدا شده
سوآب پیشابرای	(۱۸٪ .۵۱)	۵	(۱۴٪ .۳۴)	۱۲	(٪ .۷۰)
ادرار	(۱۵٪ .۵۲)	۷	(٪ .۲۴)	۷	(٪ .۵۸)

مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم [۱] این نسبت مشابه نسبت های گزارش شده (٪ ۲۵- ۱۵) در سایر تحقیقات می باشد ^(۷). در مطالعه سالاری و همکارش در ایران نیز نسبت مشابهی (٪ ۱۹- ۲) گزارش شد ^(۱۴).

میزان کلونیزاسیون مایکوپلاسما هومینیس در دستگاه ادراری - تناسلی بین ۱۳-۴٪ در مردان و ۵۴-۲۱٪ در زنان گزارش شده است و در بیماران مبتلا به NGU بین ۸۴- ۲٪ می باشد ^(۱۲).

به نظر می رسد این تفاوتها در نسبت این ارگانیسم ها به دلیل روش های مختلف آزمایشگاهی و کشت و ویژگیهای متنوع جغرافیایی در انتخاب بیماران باشد. در این مطالعه مایکوپلاسما هومینیس از ۴۲ نمونه (٪ ۲۸) جدا شد که نسبت مشابهی با مطالعه YU و همکارانش به دست آمد (٪ ۲۶/۶) ^(۱۳).

با توجه به نقش این ارگانیسمها در ایجاد NGU و NSU و سایر عفونت های دستگاه ادراری - تناسلی لازم است که همه بیماران با علایم عفونت دستگاه ادراری- تناسلی از نظر وجود این ارگانیسم ها بررسی شده و در صورت آلدگی به سرعت درمان شوند. به منظور دستیابی به تشخیص مناسب استفاده از روش مناسب تشخیص و نمونه مناسب ضروری است. در این مطالعه از نمونه قطرات اولیه ادرار جهت کشت و تشخیص مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم استفاده شد. تحقیقات دیگری که توسط Bowie و همکاران ^(۱۶)، Matsuda و همکاران ^(۱۵)، Dabke و همکاران ^(۱۷) و Takamizawa و همکاران ^(۱۸) انجام شده آنها

باکتری ها در گروه بیمار و کنترل به ترتیب ۱۹٪ و ۷٪ از نظر اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم، ۷٪ و ۰٪ از نظر مایکوپلاسما ژنیتالیوم، ٪ ۲/۴ و ٪ ۱/۶ از نظر مایکوپلاسما هومینیس بود. نتایج این تحقیق نشان داد که اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم و مایکوپلاسما ژنیتالیوم در مردان می توانند در ایجاد اورتیت غیرگنوکوکی نقش ایفاء کنند ^(۱۴).

میزان جداسازی این ارگانیسمها با استفاده از دو نمونه سوآب پیشابرای و ادرار از لحاظ آماری تفاوت معنی داری نداشت ^(۸). در مطالعه Matsuda و همکارانش در ژاپن برای ارزیابی نقش مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم در اورتیت مردان با استفاده از نمونه های قطرات اولیه ادرار انجام شد. در این مطالعه ۱۶ بیمار مرد مبتلا به اورتیت ۲۸ نفر مبتلا به اورتیت گنوکوکی (NG) و ۱۲۶ نفر مبتلا به اورتیت غیرگنوکوکی (NGU) بررسی شدند. اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم و مایکوپلاسما هومینیس از ۱۳/۶٪ و ۶/۵٪ از نمونه های قطرات اولیه ادرار جدا شد ^(۱۵).

در مطالعه دیگری که توسط Bowie و همکارانش برای بررسی عوامل باکتریولوژیک پیشابرای در ۶۹ مرد مبتلا به اورتیت غیرگنوکوکی (۲۶ نفر مبتلا به NGU کلامیدیا مثبت و ۴۳ نفر مبتلا به NGU کلامیدیا منفی) و ۳۹ مرد بدون اورتیت (NU) انجام شد. برای جدا کردن ارگانیسمهای مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم از نمونه قطرات اولیه ادرار استفاده شد. مایکوپلاسما هومینیس از ۱۹- ۲۲٪ هر سه گروه جدا شد. اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم با اختلاف معنی دار، به تعداد بیشتر از بیماران مبتلا به NGU کلامیدیا منفی (٪ ۸۱) نسبت به کلامیدیا مثبت (٪ ۴۲) جدا شد ^(۱۶).

با توجه به نتایج مطالعه حاضر اوره آپلاسما اوره آلیتیکوم از نمونه ۳۰ بیمار (٪ ۲۰)، جداشد. [۲۳ نمونه دارای عفونت توأم

مایکوپلاسما و اوره آپلاسمای مبتلایان به NGU و NGU را بررسی کنیم و موفق شدیم این دو ارگانیسم را از ۴۹ نفر (٪۳۲/۶) از این بیماران جدا کنیم.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج به دست آمده از این مطالعه در صورت عدم امکان گرفتن نمونه ترشحات مجرأ در مردان و یا منفی بودن نتایج کشت ترشحات واژن زنان، علیرغم دارا بودن عالیم بالینی می توان از نمونه قطرات اولیه ادرار برای تشخیص ارگانیسم های مایکوپلاسما و اوره آپلاسما در بیماران مبتلا به اورتیریت غیرگنوکوکی و اورتیریت غیراختصاصی استفاده کرد.

نیز برای جداسازی این ارگانیسم ها ببروی بیماران مبتلا به اورتیریت غیرگنوکوکی انجام شده نیز از نمونه قطرات اولیه ادرار استفاده نموده اند.

نمود نه قطرات اولیه ادرار در مردان بیشتر از زنان به کار می رود زیرا گرفتن ترشح مجرأ از مردان مشکل است در صورتی که مردان فاقد ترشح باشند ترجیحاً از قطرات اولیه ادرار استفاده می نماییم . در مورد خانمها از ترشح واژن نمونه گرفته و در صورت منفی شدن نتیجه کشت (علیرغم دارا بودن عالیم بالینی) از قطرات اولیه ادرار استفاده می شود . بنابراین بیشتر نمونه های مورد بررسی در این مطالعه را نمونه های بیماران مرد تشکیل می دهند. ما سعی نمودیم تا با استفاده از نمونه قطرات اولیه ادرار آنودگی

References

- 1- Stellrecht K. A, Woron A.M, Mishrik N. G. *Comparison of Multiplex PCR Assay with culture for Detection of Genital Mycoplasma*. Journal of Clinical Microbiology. 2004. 42(4): 1528-1533.
- 2- Cordova C.M.M, Cunha R.A.F. *Relevant prevalence of Mycoplasma hominis and Ureaplasma urealyticum serogroup in HIV-1 infected Men without urethritis symptoms*. Rev. Inst. Med. Trop. S. Paulo. 2000.42(4): 185-188.
- 3- Serin M.S, Evruke C, Kibar F. *Comparison of PCR and cultivation Methods to determine the incidence of infections due to Mycoplasma hominis and Mycoplasma fermentans in women Genitourinary tract*. Eastern Journal of Medicine. 2001. 6(2): 48-52.
- 4- Taylor- Robinson D, Furr P. *Update on Sexually transmitted Mycoplasma*. Lancet. 1998. 351 (9119).
- 5- Yoshida T, Maeda S.I, Deguchi T. *Rapid Detection of Mycoplasma genitalium, Mycoplasma hominis, Ureaplasma parvum and Ureaplasma urealyticum in Genitourinary samples by PCR-Microtiter plate Hybridization*. Journal of Clinical Microbiology. 2003. 41(5): 1850-1855.
- 6- Bowie W.R, Wang S, Alexander E.R. *Etiology of Nongonococcal Urethritis: evidence for Chlamydia trachomatis and Ureaplasma urealyticum*. J Clin Invest. 1997. 59:735.
- 7- Stamm W.E, Hicks C.B, Martin D.H. *Azithromycin for empirical treatment of the Nongonococcal Urethritis syndrome in men*. JAMA. 1995. 274:545-549.
- 8-Gregory J.E and Cundy K.R. *Mycoplasma Recovery from the Male Genitourinary Tract: Voided Urine Versus the Urethral Swab*. Applied Microbiology. 1970.19(2):268- 270.
- 9- Csonka G. W, Williams W.R.E.O and Corse J.

- T-strain. *Mycoplasma in Nongonococcal urethritis*. Ann.N.Y.Acad.Sci.1967.143:794-798.
- 10-** Baron A,Finegold S.M. *Diagnostic Microbiology Bailly & Scotts*. Mosby.1990:564-568,appendix A20-A22.
- 11-** Potts J.M, Ward A.M and Rackley R.R. *Association of chronic Urinary symptoms in women and Ureaplasma urealyticum*. Urology. 2000. 55(4): 486-489.
- 12-** Kilic D, Basar M.M, Kaygusuz S. *Prevalence and Treatment of Chlamydia trachomatis , Ureaplasma urealyticum and Mycoplasma hominis in patients with Nongonococcal Urethritis*. JPN. J. Infect. Dis. 2004.57:17-20..
- 13-** Yu P.Xiong G, Shi X. *Study on etiology of Nongonococcal Urethritis*. Hunan Yike Da Xue Xue Bao. 1999.24(3): 242-4.
- 14-** Salari M.H and Karimi A. *Prevalence of Ureaplasma urealyticum and Mycoplasma genitalium in men with Nongonococcal Urethritis* . Eastern Mediterranean Health Journal. 2003.9(3): 291-295.
- 15-** Matsuda T,Takeuchi H,Yoshida O. *Ureaplasma urealyticum and Mycoplasma hominis in male Urethritis*. Hinyokika kiyo.1991.37(10):1293-7.
- 16-** Bowie W.R, Pollock H.M, Forsyth. P.S, Floyd J.F, Alexander E.R. Wang S.P,et al. *Bacteriology of the Urethra in Normal men and Men with Nongonococcal Urethritis*. Journal of Clinical Microbiology. 1977.6(5): 482-488.
- 17-** Dabke k k,Deodhar L L, Gogate A A. *Incidence of Ureaplasma urealyticum In Nongonococcal Urethritis(NGU)*. J Postgrad Med. 1986.85-6.
- 18-** Takamizawa S, Okazaki T, Machida T. *A study of Ureaplasma urealyticum Pathogenicity in human genitourinary tract*. Kansenshogaku Zashi. 1991.65(10): 1355-60.